

فاش می گویم و از گفته خود دلشادم

1	فاش می گویم و از گفته خود دلشادم
2	طایر گلشن قدسم چه دهم شرح فراق
3	من ملک بودم و فردوس برین جایم بود
4	سایه طوبی و دلجویی حور و لب حوض
5	نیست بر لوح دلم جز الف قامت دوست
6	کوکب بخت مرا هیچ منجم نشناخت
7	تا شدم حلقه به گوش در میخانه عشق
8	می خورد خون دلم مردمک دیده سزاست
9	پاک کن چهره حافظ به سر زلف ز اشک
ورنه این سیل دمامد ببرد بنیادم

روایت شاملو

1، 2، 3، 4، 5، 6، 7، 8، 9

چه کنم؟ حرف دگر یاد نداد استادم.
که چرا دل به جگرگوشه مردم دادم!

نیست بر لوح دلم جز الف قامت **یار**
گر خورد خون دلم مردمک دیده؛ سزاست